

men dette ville ikke dommeren høre på: «Det har ikke noen betydning for saken», sier dommeren. (Ref. Morgenavisen). Etter Rutledals diktat ble følgende nedskrevet om dette forhold: «Angående saken forøvrig meddeles at de politifolk som har hatt med etterforskningen å gjøre er inhabile da f. eks. politibetjent Peder Augestad har for endel år siden blitt straffet av meg i ansettelsesrådet for fyll i sin tjeneste i full uniform på byens gater». Det fremgår videre at herr Augestad brukte «nazisthilsingen» under okkupasjonen. Han ble forfremmet av politiminister Jonas Lie. Hans sønn var tysk tolk på politikammeret. — Videre sier Rutledal: «Da krigen var slutt sprang Peder Augestad som en pil over til jøssingene igjen, fikk utlevert Rutledal sin sak hvor etter han igjen ble forfremmet....» «Jeg nærer den dybeste mistillit til Peder Augestad».

Sannheten om den belgiske krisen.

Den kjente svenske utenrikspolitiske forfatter Rütger Essén skriver i det uavhengige svenske dagblad «Dagsposten» bl. a. følgende, som er til å få forstand av:

«Leopoldfrågan är ingen personfråga. Det är antingen en avsiktlig förvrängning eller en barnslighet att tro att det endast är Leopolds personliga hållning, hans envisa fasthållande vid sina rättigheter som konung mot landets intresse, som vällar krisen. Det avgörande är i stället att den belgiska kungakrisen är ett av de hittills främsta symptomen på den alleuropeiska revisjonsprocess, som kan kallas uppgörelse med krigslögnerna. Därav desperation hos de hotade intresserna.»

Ingen kan veta vilken verkan Leopoldmotståndarnas desperataspel blir, om det nu verkligen måst följa en tredje valkampanj på mindre än ett år. Det är möjligt att spelet tillsvidare lyckas. Men det kan också hända att folkindignationen kommer att medföra ett ännu starkare utslag till Leopolds förmån. I så fall lär hans återkomst knappast kunna hindras. Leopolds främsta bundsförvant är emellertid helt enkelt det faktum att sanningen om vad som skett under och omedelbart etter krigsåren är på marsch, och i ett dylikt stadium brukar en sanning icke vara lätt att förkväva».

AV HOVEDVITNENES FORKLARING i retten mot Rutledal og jeg finner den typisk for en ivrig motstander av min far: «Politibetjent Rønely ble spurt om hva han hadde å si på Rutledal. Rønely: «Han var en ivrig NS-mann».

Dommeren spurte så om han hadde noe mere å si.

«Jeg har dessverre en dårlig hukommelse, men hvis De vil lese opp den rapporten jeg har skrevet skal jeg huske det igjen». Dommeren: «Nei det går ikke». Deretter forsvant vitnet.

MANGE HAR SPURT MEG om hvorfor man ville likvidere Rutledal. Ja, jeg lar spørsmålet gå videre til rette vedkommende. Rutledal ble i retten frifunnet for alle påståtte angiverier og saken i sin helhet ble redusert til bagateller. Likevel ga hatets menn ham 7 år.

Jeg spør herved Finn Færevåg, Ragnar Hellebø og den 17 års gamle gutt Olsen. Fornavnet hans kjenner jeg ikke ennu. — Hvem hadde gitt Dere ordre og hvorfor skulle min far myrdes? Såvidt jeg vet skulle likvideringer (mord) godkjennes fra England og jeg vet ikke av at en slik godkjenning ble gitt Dere. Var Dere kommunister som opererte på egen hånd?

FOR Å KOMME I KONTAKT MED DEN TYSKEREN som hadde behandlet denne mordsaken måtte jeg da jeg satt i Knappen konsentrasjonsleir se til å bli «overflyttet» til Bergenhus fengsel. Fanger som hadde forgått seg på en eller annen måte ble som skjerpet straff sendt til Bergenhus. Nu hadde vi en verksmester på Knappen som ikke skal beskyldes for å ha vært i nærheten av kruttet da det ble oppdaget, men nidkjær var han i sin tjeneste som få. Man hadde i leiren ikke anledning til å røke i arbeidstiden og inne i hus overhodet ikke. I en annen k.leir som jeg var var forholdet omvendt. Der måtte man bare røke inne og ikke ute i leiren. Nuvel da den nidkjære «verksmester» kom på kontroll og nærmet seg verkstedet der jeg arbeidet, tendte jeg en sigarett. Mannen ble meget fortørnet, men ga meg en sjanse. Allerede neste dag satt jeg med en ny sigarett i munnviken da han kom. Et par timer deretter satt jeg i politibilen som ekstra var rekvirert fra Bergen på vei til Bergenhus. — Der kom jeg straks i kontakt med kriminalsekretær Johan Arnt. Jeg bad om en kort redegjørelse. Jeg fikk den skriftlig. Her er den: «Ich war Sachbearbeiter für

derfor fornuftigvis holdt seg selv borte fra Columbia, — jeg har i alle tilfelle aldri sett ham der, og jeg kan derfor bare karakterisere hans skildring av miljøet på Columbia som journalistisk sensasjonsjageri og vev!

SELVSAGT KAN IKKE BORTHEN VEDKJENNE seg at hans fortsatte overfall på de mange ulykkelige emigranter etter hans hjemkomst til Norge, er et skittent springbrett for hans ærgjerrighet for å karre seg videre frem i den norske utenriksjeneste, men han forklarer oss en

Kommunismus, Terror und Sabotage. Dabei habe Ich festgestellt, das es war ins gesamt 3 mal versucht Dein Vater umzulegen. Und es war 2 mal vor seiner Wohnung und 1 mal vor der Sandwicks-Kirche.

Teilnehmer waren:

Færevåg, Finn
Hellebø, Ragnar
Olsen, ? 17 Jahre Alt.

Bewafnet waren Sie mit einer lautlosen Maskienepistole, mehreren Pistolen und Englische Eierhandgranaten. Der letzte Versuch fanden Ende 1944, Anfang 1945 Statt, an dem selben Tag als der Walentinsen auf der Zuckerhaus-Brygge Erschossen wurde. Die Akten in der sich die Vernehmungen der Tøter befinden, ist in Händen der Landssvik-Abteilung in Bergen, damit Ich Beweissen kan was Ich Sage.

Johan Arnt (sign),
kriminalsekretær»
Rutledal i april 1950.
Brynjulf Rutledal.

I oversettelse lyder erklæringen: «Jeg var saksbearbeider for alle spørsmål som kom inn under kommunisme, terror og sabotasje.

Under dette mitt arbeide fastslo jeg at det tilsammen 3 ganger ble forsøkt å ta livet av Din far, nemlig 2 ganger utenfor hans bolig og 1 gang ved Sandviks-kirken.

De som var med var:

Færevåg, Finn
Hellebø, Ragnar
Olsen, ? 17 år gammel.

De var bevestret med en maskinpistol med lyddemper, flere pistoler og engelske egghåndgranater.

Det siste forsøk fant sted i slutten av 1944 eller begynnelsen av 1950, den samme dag Walentinsen ble skutt på Sukkerhus-bryggen.

Aktene som inneholder avhøringene av drapsmennene, befinner seg hos Landssvikavdelingen i Bergen — hvorved jeg kan bevise hva jeg sier.

Johan Arnt.

sviker» og at statsadvokat Dørfeldt har forlangt at forhørsretten skulle avsl fengslingskjennelse over ham for tre måneder med besøks- og brevforbud! Finnes det ingen grenser for anvendelsen av juridiske gangstermetoder i Norge selv iom år etter grunnlovsbruddene og rettsvinneriet mot Nasjonal Samlings medlemmer begynte? Jeg kjenner ikke mere igjen den nasjon som jeg var så stolt av å være medlem av, at jeg har sittet 43 år i Argentina og opprettholdt mitt norske borgerskap, inntil ganske nylig.

Landsledelsen

Forts. fra side 1.

tatt at hvis møtet ikke kan holdes i april, bør vi — av hensyn til våronna — vente til i juni måned. Og til den tid skal nok organisasjonsarbeidet være kommet så langt at vi kan regne med å få et representativt og godt møte.

Hvor vil møtet bli holdt?

Jeg mener dette første møtet bør holdes etsteds på Østlandet, f. eks. Hamar eller Lillehammer. Senere bør vel den regel innføres, at møtene holdes i tur og orden i de forskjellige landsdeler. Men dette blir jo en sak som landsledelsen selv får avgjøre.

Organisasjonsarbeidet?

Går jamt og sikkert framover, som vi hadde ventet. Våre kontor folk er nå blitt «husvarme» i Forbundets eget kontor, og arbeidet bokstavelig talt i sitt ansikts sved. Vi «underlegger» oss stadig større områder. Det er oss en stor glede å se at så mange «utenforstående» d.v.s. personer som selv ikke er rammet av «rettsoppgjøret», støtter vårt arbeid for sannhet og rett.

Som De kanskje har lagt merke til av annonsen i «8. Mai», har vi måttet innføre faste «konferansedager» ved Oslo-kontoret. Det var nødvendig for å få arbeidsro enkelte dager i uka. Kontoret setter stor pris på besøk, og jeg håper alle våre venner kommer innom når de er på bytur, men det har vist seg å være absolutt påkrevet å reservere noen dager til «internt arbeid», ellers stopper det hele opp.

Og så vil jeg tilslutt atter oppfordre alle som er klar over Forbundets betydning og arbeidsoppgaver til selv å søke kontakt med oss. Sitt ikke og vent på at vi

«8. Mai»

Boken sendes innb. for kr. 7.50.

Omgående levering, portofritt hvis beløpet vedlegges bestillingen til:

«8. Mai», Box 41,
Kristiansund N.

Møbelsnekker!

To finmøbelsnekkere får fast arbeide. En med handelskole og gjerne litt kapital kan også regne med kompaniskap. Helst tidligere N.S.

John Gunnestad, Sande st.

Gårdsdreng

får straks plass på mindre gard ved Tønsberg. Gjerne NS. Billett m. lønnsf. merket «Straks nr. 160».

Ingeniør.

Vil gjerne ha forbindelse med en ledig anleggsingeniør. Forutsetning: N.S. Billett m. «Konferanse nr. 135».

Papirindustri.

Ønsker å komme i forbindelse med en mann som har godt kjennskap til papirforedling. B. m. «Iderik med opplysninger nr. 137».

Husdyrelere!

Øyremarker for småfe og storfe, hønsringer og hundehalsband. Alt med navn eller nummer. Bestill i tide for våren. Erling O. Ramstad, Skjåk

Ektepar 45—50 år

søker hus- og gårdsarbeide hos omgjengelige N.S.-folk. Er allsidig i gårds- og rep.arbeide. Tilbud om hus, arbeid og lønn sendes «8. Mai», merket «Ektepar», nr. 159.

Gjensidig hjelp.

To rom og kjøkken tilleie for enslige mot litt hjelp. B. m. «Solør», nr. 154.

«8. Mai»

Postgiro:
Kontonr. 818 27

skal komme til deg, men meld deg selv til oss. Det letter arbeidet, og tjener Forbundets og dermed vår felles sak.

(ev. lærer) trengst. Interesserte sender søknad med oppl. om alder og utdanning til dette bladet under bill. m. «Lærarinne» («Lærer»), nr. 155.

Vi trenger hjelp.

Da min sønn sitter i konsentrasjonsleir, trenger jeg en ung politelig gutt, der kan delta i melking og ellers utføre alm. gårdsarbeide.

Hans A. Baastad,
Båstad p.å., Østfold.

Hallo, N.S.-jenter!

Ungkar, med liten hytte ved sjøen, ønsker forbindelse med en pike 25—30 år. Intr. seiling, hjemmehygge, gode bøker og god musikk. Foto og brev til dette blad. Bill. m. «Lektekap» nr. 152.

Selger.

Tidl. N.S. mann eller kvinne som reiser eller kan påta seg større distrikt, ønskes for lett-selig art. Bill. m. «Solid», nr. 145.

En N.S.-dame

i satt alder, som savner et hjem, og er villig til å hjelpe i huset, hvor husmoren er svak, får plass straks. Lønnsforlangende.

Gårdbruker Martin Solheim,
Tjongsfjord.

Maskinstrykkerske

som kan være fagkonsulent ved anlegg av litt større maskinstrykkeri for eventuelt senere å kunne overta stillingen som bestyrerinne, søkes. Opplysninger om tidligere praksis ønskes. Pen leilighet eller hybel med tekjøkken i forretningsgården.

Bill. m. «Namdalen», nr. 148

Sommeropphold ønskes.

Er det noen som har et rom i en fjellstue eller seter å leie bort for sommeren, på Dagali, helst ved Osjøen, til en dame som er legemlig og sjelelig nedbrutt på grunn av rettsoppgjøret?

Bill. m. «Kristen», nr. 157.

Hallo, Oslo!

Ung mann søker hybel i Oslo. Bill. m. «Snarest», nr. 151.

Løssalgpris 25 øre

Opplag 10,300

Nordmørspostens Trykkeri